

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/3375/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

1. Az Alkotmánybíróság a fiatal mezőgazdasági termelők támogatásáról szóló 19/2023. (IV. 19.) AM rendelet alaptörvény-ellenességének a megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panasz visszautasítja.
2. Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.VI.35.196/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének a megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panasz visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdésére és a 27. § (1) bekezdésére hivatkozással alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságnál. Az indítványozó az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján kérte a Kúria Kfv.VI.35.196/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését a Debreceni Törvényszék 3.K.700.762/2025. számú ítéletére is kiterjedő hatállyal. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján az indítványozó kérte a fiatal mezőgazdasági termelők támogatásáról szóló 19/2023. (IV. 19.) AM rendelet (a továbbiakban: AM rendelet) hatálybalépése előtti jogviszonyokra való alkalmazásának megtiltását.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege – a bírósági határozatokban megállapított tényállás és az indítvány, valamint annak kiegészítése alapján – a következőképpen foglalható össze.
- [3] Az indítványozó (a későbbi per felperese) 2023. május 23-án támogatási kérelmet nyújtott be a Magyar Államkincstárnál (a továbbiakban: MÁK) – mint elsőfokú hatóságnál – a fiatal mezőgazdasági termelői támogatás kifizetése iránt.
- [4] Az elsőfokú hatóság a kérelmet elutasította, arra hivatkozással, hogy az indítványozó nem minősül az AM rendelet szerinti fiatal mezőgazdasági termelőnek. Az AM

rendelet szerint ugyanis a jogosultság egyik elengedhetetlen feltétele, hogy a kérelmező mezőgazdasági tevékenységét az előző naptári évi egységes kérelem benyújtására nyitva álló időszakának utolsó napját követően kezdte meg. Kérelmében az indítványozó arra hivatkozott, hogy esetében a tényleges mezőgazdasági tevékenység kezdő időpontja 2022. december 12. napja volt. Ezzel szemben az elsőfokú hatóság arra az álláspontra helyezkedett, hogy az indítványozó a mezőgazdasági tevékenységet 2016. december 29. napján kezdte meg, amikor önálló őstermelőként bejegyzésre került az őstermelők nyilvántartásába.

- [5] Az indítványozó fellebbezésében előadta, hogy 2016. december 29. napja és 2020. december 31. napja között valóban szerepelt az őstermelői nyilvántartásban, de önálló mezőgazdasági tevékenységet nem végzett, nem is végezhetett, mert 2012. november 6. napja és 2022. december 11. napja között őstermelői családi gazdaság (a továbbiakban: ÓCSG) tagja volt és az ÓCSG szerződés kizárta az önálló mezőgazdasági tevékenység folytatását. A másodfokon eljáró Agrárminiszter az elsőfokú határozatot – az indokolás részbeni megváltoztatásával – érdemben helybenhagyta. A másodfokú határozat rámutatott, hogy az AM rendelet alapján [6. § (2) bekezdés a) pont] önálló őstermelői tevékenység esetén annak nyilvántartásba vétele dátumát kell figyelembe venni, amennyiben az őstermelő mezőgazdasági tevékenységet végez.
- [6] Az indítványozó bírósághoz fordult, kérve a másodfokú határozat jogszerűségének vizsgálatát. Az elsőfokon eljáró Debreceni Törvényszék (a továbbiakban: elsőfokú bíróság vagy törvényszék) 3.K.700.762/2025. számú ítéletével a keresetet elutasította. A bíróság rögzítette, hogy a perben nem volt vitatott az a tény, hogy az indítványozó 2016. december 29. napja és 2020. december 31. napja között szerepelt az őstermelői nyilvántartásban, ahogyan az sem, hogy 2012. november 6. napja és 2022. december 11. napja között egy ÓCSG tagja volt. A bíróság szerint abban a jogkérdésben kellett döntenie, hogy az a tény, miszerint az indítványozót önálló őstermelőként bejegyezték az őstermelők nyilvántartásába – a vonatkozó jogszabályok szerint – úgy értékelendő-e, hogy az indítványozó a bejegyzéskor kezdte meg mezőgazdasági termelő tevékenységét, függetlenül attól, hogy ténylegesen folytatott-e mezőgazdasági tevékenységet. Az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy az indítványozó tévesen értelmezte az AM rendelet 6. § (2) bekezdés a) pontjában szereplő azon kitétel, miszerint a mezőgazdasági tevékenység megkezdésének legkorábbi időpontja az önálló őstermelői tevékenység nyilvántartásba vételének dátuma, feltéve, hogy az őstermelő mezőgazdasági tevékenységet végez. A mezőgazdasági tevékenység végzésére való utalás azért szerepel a rendeletben, mert őstermelői igazolványt nem csak mezőgazdasági,

hanem erdőgazdálkodási vagy halgazdálkodási tevékenységet végző személy is kaphat. A jogalkotó egyértelműsíteni kívánta, hogy csak az minősülhet fiatal mezőgazdasági termelőnek, aki az EU rendelet szerinti mezőgazdasági tevékenységet végez. Ezt erősíti a 2/2023. IH közlemény is, amely kifejezetten rögzíti, hogy a csak erdő- és/vagy halgazdálkodási tevékenységet végzők nem jogosultak ennek a támogatási formának az igénybevételére.

- [7] Az elsőfokú bíróság szerint ezt az értelmezést támasztja alá az AM rendelet 6. § (2) bekezdése szerinti felsorolás nyelvtani értelmezése is, mivel az *a)–e)* pontokban meghatározott időpontok mindegyike adminisztratív jellegű, nyilvántartások alapján – széleskörű bizonyítás nélkül – ellenőrizhető dátumokat tartalmaz. A bíróság szerint nem lehetett az a jogalkotó célja, hogy a támogatást olyan feltételhez kösse, amelynek vizsgálatához terjedelmes bizonyítást szükséges lefolytatni. Erre hivatkozással megalapozatlannak ítélte az indítványozó azon kereseti kérelmét is, amely annak megállapítására irányult, hogy az alperes hatóság – törvénysértő módon – nem tett eleget a tényállás tisztázására vonatkozó kötelezettségének.
- [8] Az indítványozó ezt követően felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, kérve a jogerős ítélet megváltoztatását, illetve az alperes határozatának az elsőfokú határozatra is kiterjedő megsemmisítését. Az indítványozó a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával összefüggésben a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés *a)* pontjának *aa)* (az ügy érdemére kiható jogszabálysértés) és *ac)* (az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége) alpontjára hivatkozott.
- [9] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta, arra hivatkozással, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadása nem indokolt. Bár az indítványozó a Kp. 118. § (1) bekezdése szerinti befogadási indokok közül csak kettőre hivatkozott, a Kúria az összes befogadási okot vizsgálva jutott arra a megállapításra, hogy a befogadás feltételei nem állnak fenn. A Kúria röviden, de részletesen indokolta, hogy a felülvizsgálati kérelem azért nem volt befogadható, mert önmagában a támadott határozat jogsértő jellegére való hivatkozás nem alapozza meg a befogadást, ha annak nincs jogegységet érintő vonatkozása. Az indítványozó nem jelölt meg olyan, az ügy érdemét adó elvi jelentőségű jogkérdést sem, amellyel kapcsolatban a bírói gyakorlat nem egységes vagy fennállna a jogegység megbomlásának veszélye. Nem támasztotta alá azt sem az indítványozó, hogy az egyedi ügyben felmerült probléma a társadalom széles körét érintené. Az EUB előzetes döntéshozatali eljárásának kezdeményezésével kapcsolatban a Kúria azt nem látta indokoltnak, tekintettel arra, hogy az AM rendelet eljárási szabályokat, konkrét feltételeket rögzít, átveszi a közvetlenül alkalmazandó EU rendelet szerinti uniós kategóriákat, nem ellentétes az

uniós joggal. Végezetül az indítványozó nem hivatkozott sem alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, sem az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre [Kp. 118. § (1) bekezdés *a*) pont *ad*) alpont], sem a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre [Kp. 118. § (1) bekezdés *b*) pont *ad*) alpont]. A Kúria döntésének elvi tartalma szerint a meghatározott törvényi feltételek fennállásának hiányában a felülvizsgálati kérelem befogadását meg kell tagadni.

- [10] 2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában azt állította, hogy a Debreceni Törvényszék 3.K.700.762/2025. számú ítélete és a Kúria Kfv.VI.35.196/2025/2. számú végzése ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, C) cikk (1) bekezdésével, E) cikk (3) bekezdésével, XIII. cikk (1)–(2) bekezdéseivel, XV. cikk (1)–(2) bekezdéseivel, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével és 28. cikkével.
- [11] Az indítványozó szerint az ügyében eljáró hatóságok, bíróságok visszamenőleges hatállyal alkalmazták az AM rendeletet, amikor a támogatásra való jogosultság megállapításánál a rendelet hatálybalépése – a 2023. április 20. napja – előtti tényeket vették figyelembe, ami sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését.
- [12] A törvényszék kritika nélkül fogadta el az alperes azon – jogszabályokkal alá nem támasztott – állítását, miszerint az erdő- és a halgazdálkodás nem minősül mezőgazdasági tevékenységnek. Ezzel a bíróság a jogalkotás terepére lépett, megsértve a jogbiztonságot [B) cikk (1) bekezdés], a hatalommegosztás elvét [C) cikk (1) bekezdés] és az indokolt bírói döntéshez való jogát [XXVIII. cikk (1) bekezdés].
- [13] A törvényszék csak az AM rendelet szabályait alkalmazta, figyelmen kívül hagyva a vonatkozó uniós joganyagot, ezzel megsértette az E) cikk (3) bekezdését, amely rögzíti, hogy az uniós jog – az E) cikk (2) bekezdés keretei között – megállapíthat általánosan kötelező magatartási szabályt.
- [14] Az indítványozó állította a tulajdonhoz való joga [XIII. cikk (1)–(2) bekezdései] sérelmét is, arra hivatkozással, hogy az uniós jog alapján minden fiatal mezőgazdasági termelőnek jár a támogatás, ezzel szemben a magyar jogalkalmazás egyesek jogosultságát elismeri, míg másokét nem.
- [15] A hátrányos megkülönböztetés tilalmának [XV. cikk (1)–(2) bekezdés] sérelmét is állítja az indítványozó, mivel úgy véli, hogy mind a hatóság, mind a bíróság különbséget tett a fiatal mezőgazdasági termelők között a szerint, hogy milyen formában kezdték meg az önálló mezőgazdasági tevékenységet.
- [16] Az indítványozó sérülni véli a tisztességes bírósági eljáráshoz és a jogorvoslathoz való jogát [XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdés] is, mivel úgy véli, hogy a bíróság a törvényi előírások ellenére nem folytatott le bizonyítási eljárást annak tisztázása érdekében, hogy mikor kezdett önálló mezőgazdasági termelésbe. A jogorvoslathoz való joga

sérelmére vezetett az is, hogy a törvényszék álláspontja szerint a támogatásra való jogosultság megállapításakor nem lehetett a jogalkotó célja olyan feltétel rögzítése, amelynek vizsgálatához terjedelmes bizonyítást szükséges lefolytatni.

- [17] Végezetül előadta, hogy a hatóság és a törvényszék azzal, hogy az EU rendelet céljával ellentétesen értelmezte a támogatásra való jogosultság szabályait, megsértette az Alaptörvény 28. cikkét is.
- [18] 3. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése és a 27. § (1) bekezdésében foglaltak szerint alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvényellenes jogszabály alkalmazása miatt, illetve, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés miatt sérült az indítványozó Alaptörvényben biztosított joga, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [19] Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdéseiben meghatározottak alapján mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie, ezért az Alkotmánybíróság tanácsban eljárva elsőként azt vizsgálta, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdése és a 27. § (1) bekezdése szerinti indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz előterjesztésére vonatkozó, törvényben meghatározott követelményeknek.
- [20] 3.1. Az indítványozó az Abtv. 26. § (1) bekezdésére hivatkozva annak megállapítását kérte, hogy az eljáró hatóságok, bíróságok visszamenőleges hatállyal alkalmazták az AM rendelet rendelkezéseit. Az alkotmányjogi panasz e körben nem felel meg a határozott kérelem feltételeinek, ugyanis az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *f)* pontja alapján az indítványozónak kifejezett kérelmet kell előterjesztenie a jogszabály, jogszabályi rendelkezés megsemmisítésére. A fentiekre tekintettel az Abtv. 26. § (1) bekezdés szerinti alkotmányjogi panasz nem bírálható el érdemben.
- [21] 3.2. Az indítványozó az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszában a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó Kfv.VI.35.196/2025/2. számú végzését, valamint a Debreceni Törvényszék 3.K.700.762/2025. számú ítéletét is támadta.
- [22] 3.3. Az Alkotmánybíróság korábban már állást foglalt a tekintetben, hogy a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzése a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, így a Kúria döntése megfelel az Abtv. 27. § (1)

bekezdésében foglaltaknak, ezért alkotmányjogi panasszal támadható {lásd például: 3245/2019. (X. 17.) AB végzés, Indokolás [14]; 3188/2020. (V. 27.) AB végzés, Indokolás [11]}.

[23] Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése alapján a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi végzése alkotmányjogi panasszal az általános szabályok szerint önállóan is támadható. Ilyen esetben az Alkotmánybíróság a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül csak akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg. Az indítványozó a Debreceni Törvényszék 3.K.700.762/2025. számú ítéletét külön alkotmányjogi panasszal nem támadta meg, ugyanakkor a Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdésére alapított döntése mérlegelési jogkörben hozott döntésnek minősül. Minderre tekintettel a Kúria végzése és azon keresztül a Debreceni Törvényszék 3.K.700.762/2025. számú ítéletének állított alaptörvény-ellenessége is vizsgálható jelen eljárásban {lásd például: 3032/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [29]–[31]}.

[24] 3.4. Az indítványozó az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló közigazgatási per felperese volt, így indítványozói jogosultsága megállapítható. A határidőben előterjesztett alkotmányjogi panasz azonban csak részben felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt követelményeknek, mivel az indítványozó megjelölte az Alaptörvény és az Abtv. azon rendelkezéseit, amelyek megállapítják az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, a támadott bírósági döntést, valamint az Alaptörvény általa sérülni vélt rendelkezéseit, így a B) cikk (1) bekezdését, a C) cikk (1) bekezdését, az E) cikk (3) bekezdését, a XIII. cikk (1)–(2) bekezdését, a XV. cikk (1)–(2) bekezdését, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését és a 28. cikkét.

[25] A megjelölt alaptörvényi rendelkezések közül azonban nem minősül az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának a C) cikk (1) bekezdése {3458/2020. (XII. 14.) AB végzés, Indokolás [8], 3476/2022. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [11]}, az E) cikk (3) bekezdése {3450/2023. (X. 25.) AB végzés, Indokolás [16], 3018/2024. (I. 12) AB végzés, Indokolás [23]} és 28. cikke {1303/2026. (VI. 12.) AB végzés, Indokolás [17]}, ezért az indítvány ezen eleme nem felel meg az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt feltételnek, így érdemben nem bírálható el {lásd például: 3064/2023. (II. 16.) AB határozat, Indokolás [16]; 3243/2025. (VII. 11.) AB végzés, Indokolás [10]}.

[26] Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontja szerint az indítvány akkor tekinthető határozottnak, ha az indítványozó megjelöli az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, illetve indokolást terjeszt elő arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, bírói döntés miért ellentétes az

Alaptörvény megjelölt rendelkezésével. Az indítványozó a XIII. cikk (1)–(2) bekezdése (tulajdonhoz és örökléshez való jog) és a XV. cikk (1)–(2) bekezdés (törvény előtti egyenlőség, hátrányos megkülönböztetés tilalma) sérelmét csak állította, de nem indokolta, hogy a támadott bírói döntések miatt és mennyiben sértik az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseit, ezért az indítvány e körben nem felel meg a határozottság törvényi követelményének, így érdemi eljárás lefolytatásának nincs helye. A XXVIII. cikk (7) bekezdésének a sérelmét is állította az indítványozó, azonban az előadott érvek valójában a XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét támasztották alá, ezért az Alkotmánybíróság is ebben a körben vizsgálja az indítványozó állításait.

- [27] Az indítványozó a B) cikk (1) bekezdés sérelmére is hivatkozott, azt állítva, hogy egyedi ügyében az AM rendeletet visszaható hatállyal alkalmazták az eljáró hatóságok, bíróságok. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a B) cikk (1) bekezdésére csak két kivételes esetben lehet alkotmányjogi panaszt alapítani, akkor, ha az indítványozó a visszaható hatályú jogalkotás vagy jogalkalmazás tilalmának megsértésére, illetve a felkészülési idő hiányára hivatkozik {lásd legutóbb például: 1173/2026. (IV. 1.) AB végzés, Indokolás [23]}. Az indítványozó alkotmányjogi panaszának a B) cikk (1) bekezdésére alapított eleme a visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmának sérelmét adta elő, amit az Alkotmánybíróság vizsgálhat alkotmányjogi panaszeljáráásban is, amennyiben a befogadás többi feltétele teljesül.
- [28] A továbbiakban az Alkotmánybíróság azt vizsgálta, hogy az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére és a XXVIII. cikk (1) bekezdésére alapozott indítvány teljesíti-e az Abtv. 29. § szerinti feltételeket.
- [29] 3.5. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [30] 3.5.1. Az indítványozó a XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét arra hivatkozva állítja, hogy a törvényszék előtt folytatott eljárásban az eljáró bíró felkészületlen volt, nem tisztázta kellően a tényállást, a törvényi előírás ellenére nem folytatott le bizonyítási eljárást, az irányadó jogszabályok tekintetében pedig valótlan állításokat tett. A Kúria a felülvizsgálati kérelemben felhozott jogi érveket figyelmen kívül hagyta, így végzésének indokolása hibás, mivel nem felel meg a valóságnak, hogy egyetlen befogadási ok sem állt fenn. Mindezek vezettek arra, hogy pervesztes lett, illetve, hogy a Kúria megtagadta a felülvizsgálati kérelem befogadását.

- [31] Az Alkotmánybíróság következetes, az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésére visszavezethető gyakorlata szerint az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {lásd: 3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata abban is következetes, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, illetve a jogszabályok értelmezése a bíróságok hatáskörébe tartozó feladat, melyet az Alkotmánybíróság nem vonhat magához, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben egyfajta „szuperbíróságként”, a meglévők melletti újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el {3291/2022. (VI. 10.) AB végzés, Indokolás [22]}. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróság döntésével és annak indokolásával, önmagában nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {lásd: 3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [32] Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét állító eleme nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét és ezzel összefüggésben nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi kérdést sem.
- [33] 3.5.2. Az indítványozó álláspontja szerint a hatóságok és a törvényszék „visszamenőleges jogalkalmazása” vezetett arra, hogy nem részesült a fiatal mezőgazdasági termelők támogatásából. A jogalkalmazók ugyanis a 2023. április 20. napjától hatályos AM rendeletben úgy határozták meg a támogatásra való jogosultság feltételeit, hogy azok részben a hatálybalépése előtti tényeken alapulnak. Esetében ugyanis az őstermelői tevékenység megkezdésének évét 2016-ban határozta meg a hatóság, ekkor vették ugyanis nyilvántartásba önálló őstermelőként.
- [34] Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint a „hátrányt okozó visszaható hatályú jogalkotás tilalma megfelelően vonatkozik a jogalkalmazásra is” {1/2026. (II. 6.) AB határozat, Indokolás [54]}.
- [35] Az *ad malam partem* visszaható hatály tilalma elsősorban a normaalkotással szemben megfogalmazott elvárás, hiszen a „jogbiztonság elvéből vezethető le a visszaható hatályú jogalkotás tilalma is, amelynek magját a jogalkotási törvényben is megfogalmazott tilalom adja, miszerint a jogszabály a kihirdetését megelőző időre nem állapíthat meg kötelezettséget és nem nyilváníthat valamely magatartást jogellenessé” {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [106]}. Alaptörvény-

ellenesnek minősül a jogszabály emellett akkor is, ha maga a hatálybaléptetés ugyan nem visszamenőlegesen történt, de a jogszabály rendelkezéseit – erre irányuló kifejezett rendelkezés szerint – a jogszabály hatálybalépése előtt létrejött jogviszonyokra is alkalmazni kell {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [106]}.

- [36] A visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmának a sérelme akkor merül fel, ha a normát a jogalkalmazó szervek – erre irányuló kifejezett jogszabályi rendelkezés nélkül – úgy értelmezik, hogy azt a jogszabály hatálybalépése előtt létrejött jogviszonyokra vonatkoztatják {1/2026. (II. 6.) AB határozat, Indokolás [54]}.
- [37] A tárgyi ügyben egyértelmű, hogy az AM rendelet 2023. április 20. napján lépett hatályba és az indítványozó ezt követően, 2023. május 23. napján terjesztette elő a támogatási kérelmet. Fel sem merült tehát, hogy olyan jogszabályt alkalmaztak volna az indítványozó ügyében, amely ne lett volna hatályban a kérelem benyújtásakor. Önmagában a jogvitáknak az irányadó jogszabályi rendelkezések alapján történő eldöntése – akkor is, ha a bíróság esetleg tévesen értelmezte az alkalmazott előírást – a visszaható hatály Alaptörvényből levezetett tilalmával nem hozható összefüggésbe {3051/2016. (III. 22.) AB határozat, Indokolás [16]}.
- [38] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság arra a megállapítására jutott, hogy a visszaható hatályú jogalkotás tilalmának megsértése nem állapítható meg, így érdemi alkotmánybíróági eljárás lefolytatására nincs lehetőség.
- [39] 4. Tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz nem felelt meg részben az 52. § (1b) bekezdés *b)*, *e)* és *f)* pontjaiban, részben az Abtv. 29. §-ában foglalt feltételeknek, az Alkotmánybíróság azt – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2026. július 7.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró